

-Basın Açıklaması-

Tunus'taki Protestolar:

Yöneticilerin Zulmüne ve İfsatlarına Ne Zamana Kadar Sabredilecek?

Yoğun protestoların üzerinden geçen yaklaşık iki haftanın ardından Tunus Devlet Başkanı Bin Ali, açlık, yoksulluk ve gençlerin coşkulu işsizlik protestolarının turizmi etkilemesinden dolayı öfke dolu suskunluğunu bozdu...! Zira dün "yatırımcıların ve turistlerin gelmesini engelleyen bozuk bir görüntü veren uygarlık dışı bir görünüm" olarak nitelendirdiği protestoların arkasında duran "radikallere ve kiralık provokatörlere" uyarıda bulunan bir konuşma yaptı! Bin Ali'nin bu konuşması, despot rejiminin işsizliğin, fakirliğin, yolsuzluğun ve rüşvetin yayılması nedeniyle iki vatandaşın Tunus rejiminin zulmünü protesto etmek amacıyla intihara kalmışının akabinde Sidi Bouzid ilinde başlayan protestoları engellemede ağır bir başarısızlığa uğramasının ardından geldi. Tunus rejimi ülkeyi, her taraftan gelen fitne fücür ehli için bir turizm cennetine ve bir lokma ekmek peşine düşerek göç eden ülke ehli içinse kaçtıkları bir cehenneme dönüştürdü.

-Her zaman olduğu gibi- polis ve güvenlik güçleri, protestoculara birçok kişinin ölümü ve yaralanması ile sonuçlanan kurşunlar ve gaz bombaları ile karşılık verdikleri gibi evlere baskın düzenleme, tutuklama ve insanlara gözdağı verme kampanyası yürüttüler. Tunus rejiminin çeyrek asırdır uygulayageldiği bu terör ve korkutma yöntemlerinin rejime yönelik öfkeyi ve kızgınlığı bastırmada başarılı olacağını sandılar. Ancak bu defa hiçbir faydasını göremediler. Aksine protestolar yayıldı ve ülkenin dört bir tarafındaki birçok şehirde gösteriler baş gösterdi. Bu durum rejimi, sonuçları hiç de hoş olmayan olaylara dönüşmesi endişesiyle tırmanan öfkeyi dindirme girişiminde bulunmaya itti... Zira Devlet Başkanı Bin Ali, işsizlik sorununun çözümüne ilişkin kalkınma projeleri duyurusunda bulunması için kalkınma bakanını Sidi Bouzid bölgesine gönderdi. İnsanların bu hileyi yutmadığının ortaya çıkmasının üzerine rejim, cebinden gözle kaş arasında ürettiği, pençesini otoriteye ve topluma geçirmek ve kendisini yıkılmaya karşı korumak için bir emniyet supabı olarak görevlendirdiği hayali muhalefet kartını çıkardı.

Her ne kadar "güvenlik" birimlerinin insanlara karşı uyguladığı zulüm ve baskı, protestoların diğer şehirlere sıçramasına katkıda bulunmuş olsa da bunun gerçek sebebi, rejimin mevcut bozukluğunun kötüleşmesi, uzun yıllardaki kötü gözetimi, tüm muhaliflerine karşı terör uygulama alışkanlığı, Müslümanların duygularını tahrik etmesi, İslam'a, ehline, değerlerine ve İslam'la ilgili her şeye açıkça meydan okumasıdır.

Batılı devletler özellikle de başta İngiltere ve Fransa olmak üzere Avrupa tarafından desteklenen Tunus rejimi kendisini, İslam'la savaşıma ve onu İslam beldelerinin bu şerefli geçidinde hayatın tüm alanlarından söküp atmaya adanmıştır. Nitekim Chirac'ın, Fransa'da başörtüsünü yasaklamanın alt zeminini oluşturmak üzere Tunus'u başörtüsünü saldırganın bir kürsüsü edinmekten daha iyi bir yer bulamadığı o gün hiç de uzak değildir. Keza yalan ve iftira ile yayınlanan devletlerarası raporlar, Tunus rejimi ile gelişme ve istikrar alanındaki başarılarını övmeye devam etmektedir. Mesela IMF'nin 2010 yılında yayınlanan raporu, Tunus hükümetinin ekonomik bütçeleri ve reformları iyi idare etmesine övgüde bulunmuştur! Keza Davos Dünya Ekonomik Forumu Tunus'u, 122 ülke arasında 35. sıraya koyarak büyüme hızı bakımından Afrika'nın birincisi ve Arap ülkelerinin ikincisi yapmıştır! Bunlara hiç de şaşmamak gerek! Zira bunlar, milyonlarca aç fakiri doyurmayan ve onlara onurlu bir yaşam temin etmeyen birer "ekonomik bütçe ve reformlardır." Dahası bunlar, Batılı kapitalist devletlere, batılı girişimcilere ve tabii ki Tunus devlet

başkanının fesatları ile ifsatlarının yönünü değiştirmelerinden korktuğu turistlere hizmet eden "dengeli reformlardır!"

İslam'la, eğitim kurumlarında ve işyerlerinde başörtüsüyle, tutuklama, hapsedme ve işkence yoluyla on yıllar boyunca İslam daveti ile savaşmada başı çekmesinden dolayı Tunus rejimini işte böyle ödüllendirmektedir. Hatta cürümleri iffetli Müslüman kadınları hapsedmeye ve işkence yapmaya kadar uzanmıştır.

Aslında insanların işlerini gözetmede, yiyecek, giyecek ve mesken gibi onların temel ihtiyaçlarını garantilemede ve servetin adil şekilde dağıtılması yoluyla onurlu bir yaşam temin etmede ortaya çıkan bu başarısızlık, sadece Tunus rejimi ile sınırlı değildir. Bilakis bu, Müslümanların beldelerindeki mevcut yönetim sistemlerinin tamamının genel bir özelliğidir. Peki bu kerim ümmet, halkalara zulmetmek, Batıya bağımlı olmak ve Allah'ın indirdiklerinden başkasıyla hükmetmek gibi bünyelerinde her türlü şerri barındıran bu sistemlerin altında ne zamana kadar ezilmeye devam edecek? Bu ümmetin ve içerisindeki kuvvet sahiplerinin artık ciddiyet ve gayret ile Müslümanların beldelerinde insanları dünya ve ahiret hayatında mutmain güvenli bir hayatla mutlu edecek Hilafeti kurmak için çalışmalarının zamanı gelmedi mi?

"Kim benim hidayetime ittiba ederse o, sapmaz ve bedbaht olmaz. Kim de benim zikrimden (Kur'an'dan) yüz çevirirse onun için sıkıntılı bir hayat olacaktır." [Tâhâ 23-24]

Osman Bahâş
Hizb-ut Tahrir
Merkezî Medya Bürosu Müdürü

Adres: el-Mezra'a, P.K. 5010-14, Kolombiya Merkezi B Blok Kat:2, Beyrut/Lübnan
Tel: 0096 113 07 59 4 Gsm: 0096 171 72 40 43 E-posta: media@hizb-ut-tahrir.info

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.org